

racyj kasowych w dniu 30 października 1950 r. poza dopuszczonymi na mocy instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie trybu sprzedaży towarów i świadczenia usług w związku ze zmianą systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1453) nie mogły mieć miejsca. Wobec powyższego wszelkie ewentualnie dokonane w tym czasie wpłaty nie znajdujące uzasadnienia w wymienionej instrukcji Rady Ministrów powinny być przeksięgowane na dzień 30 października 1950 r. drogą przeliczenia ich zgodnie z zasadami w tym dniu obowiązującymi.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1520.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 maja 1950 r. odznaką „PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego:

Adamczyk Szczepan, Antosik Monika, Baczynski Mieczysław, Baranowski Michał, Basiński Zbigniew, Binder Zbigniew, Borda Aleksander, Czopek Stanisław, Czubak Franciszek, Dobrowolski Wiesław, Duda Jan, Duraj Adolf, Dworaniów Piotr, Gębska Zofia, Głuchowski Józef, Gónciarz Andrzej, Grabowski Szczepan, Górniak Bonifacy, Hertman Maria, Jakubiec Walenty, Jaskólski Eugeniusz, Jeziorowski Zygmunt, Krawczyk Romuald, Kulawinek Adam, Kulik Józef, Kuliński Feliks, Lisek Stefan, Malinowska Anna, Mazur Władysław, Mędzelański Józef, Mikoś Stefania, Miernik Bonifacy, Modrzejewska Aniela, Moskała Franciszek, Moś Franciszek, Musiał Cześćław Obrembski Ryszard, Osńska Marina, Ostrowski Aleksander, Płuciennik Henryk, Polak Jan, Próba Irena, Pietras Otton, Różalski Stefan, Sajur Wacław, Smaza Marian, Stanik Witold, Stypa Helena, Turkiewicz Zenon, Turski Bogdan, Wiącek Mieczysław, Woźniak Tadeusz, Zapala Stanisław.

1521.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką „PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego:

Bogaczyk Stanisław, Brzeziński Stanisław, Ciupiński Stanisław, Durlik Stanisław, Franczyk Władysław, Gawinek Karol, Gajerski Czesław, Hofman Edmund, Janikowski Stanisław, Jarzyna Zygmunt, Kasproicz Marina, Kawka Feliks, Kołodzińska Helena, Konarski Zdzisław, Kozdraś Mieczysław, Kuśnierz Jan, Marczyński Jan, Mazajka Stanisław, Mgłosiek Stefan, Młonek Władysława, Mochocki Bolesław, Nawrocka Bożena, Nazieźbło Czesław, Nowacki Bonifacy, Obtułowicz Adam, Olewiński Władysław, Podgórski Bronisław, Przełożny Eugeniusz, Raczyńska Helena, Rzepka Ignacy, Ryko Benedykt, Strzyż Tomasz, Tebin Ludwik, Trepto Henryk, Troszczyński Tadeusz, Urbański Feliks, Wiśniewski Józef, Włodarski Bolesław, Zabiński Tadeusz, Zaniat Roch, Zarzębski Stefan.

1522.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 7 listopada 1950 r. odznaką „PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego:

Durlik Waleria, Karbownik Stanisław, Lisowski Stanisław, Malik Marian, Pacak Lucjan, Ptaszek Ryszard, Rot Zenon, Sieczka Kazimierz, Switek Stanisław, Wojnarowski Stefan.

1523.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625), następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 maja 1950 r. odznaką „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego:

Bukowczan Paweł, Chojnacki Marian, Chromiński Leon, Chrzanowski Władysław, Deregowski Stanisław, Derlatka Władysław, Dobrzyński Stanisław, Dominik Józef, Dziwerek Józef, Fintzel Zygmunt, Gajda Stanisław, Gawryszewski Józef, Guzowski Franciszek, Hellig Mates, Jaros Mieczysław, Kania Edward, Kaptur Alojzy, Kiona Albin, Kita Aleksander, Kocurek Ludwik, Kołodziej Franciszek, Kostusiak Bolesław, Królik Stanisław, Krzoz Henryk, Kucharski Adam, Lampart Piotr, Laufer Władysław, Łazarz Tadeusz, Maciejczek Paweł, Maćko Tadeusz, Mazur Edward, Micigulski Feliks, Migoś Władysław, Minicki Mieczysław, Nęcza Józef, Niegowski Stefan, Nowak Jan, Orzeł Wiktor, Ozeg Stefan, Piesiewicz Marian, Płachocki Paweł, Półtorak Mieczysław, Przybylski Edmund, Rymarczyk Leon, Smiłowski Karol, Stawiński Józef, Stulin Jan, Sumarowski Bronisław, Szczepaniec Rudolf, Szczepański Paweł, Szteler Alojzy, Szymański Władysław, Trelski Stanisław, Uramowski Władysław, Wesołowski Stanisław, Wiącek Wawrzyniec, Więżik Jan, Wiktor Mieczysław, Wiorek Franciszek, Włodarski Bronisław, Zabicki Stefan, Zarnowski Antoni, Zasada Franciszek, Zebrowski Jan, Zrębski Franciszek.

1524.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego:

Basiewicz Marian, Betleja Marian, Biskupski Bolesław, Bulej Jan, Dolata Bohdan, Frydrych Edward, Gryczan Józef, Indyk Ludwik, Kowalczyk Stefan, Kozieł Jan, Krąkowski Tadeusz, Mansfeld Kazimierz, Michalczewski Stefan, Muszalski Karol, Nikiel Eugeniusz, Pasterny Józef, Powązka Bolesław, Rolski Walenty, Sadowski Antoni, Szczoczarz Bronisław, Zygłowicz Adam, Zółtek Witold.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1525.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie zlecenia Państwowym Gospodarstwom Rolnym zagospodarowania gruntów prywatnych pozostających bez uprawy.

Prezydium Rządu uchwala:

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wyda zarządzenie, polecające Państwowym Gospodarstwom Rolnym bezwzględnie przejście do zagospodarowania gruntów prywatnych, pozostawionych bez uprawy, na wnioski prezydium gminnej rady narodowej, oparty na podstawie dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 59), a zatwierdzony — najdalej w ciągu tygodnia — przez prezydium powiatowej rady narodowej i przekazany do wykonania właściwemu Okręgowemu Zarządowi Państwowych Gospodarstw Rolnych. Zagospodarowaniu podlegać będą grunta przyległe do Państwowych Gospodarstw Rolnych względnie większe kompleksy samodzielne w tym wypadku, gdy gminne rady narodowe nie będą miały możliwości zlecić zagospodarowania tych gruntów innemu użytkownikowi.

2. Sfinansowanie tej akcji będzie, w razie potrzeby, dokonane na podstawie dodatkowego odrębnego planu fi-

nansowego, złożonego w obowiązującym trybie przez Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych. Do czasu zatwierdzenia dodatkowego planu, Minister Finansów zarządzi uruchomienie za pośrednictwem Banku Rolnego zaliczkowania zespołów P. G. R., które obejmą do zagospodarowania grunta, zlecone im przez prezydium gminnych rad narodowych.

3. Zaliczkowanie następuje w ramach odpowiedniego kredytu Banku Rolnego na podstawie wniosku Okręgowego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych, przy czym górną granicę zaliczki określa się na 300 zł w stosunku do 1 ha, przyjętego do zagospodarowania.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1526.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie oszczędności węgla w gospodarce narodowej.

Zadania postawione przed gospodarką narodową w planie 6-letnim wymagają oszczędnego gospodarowania surowcami, a w szczególności węglem.

Dotychczasowe rezultaty gospodarki węglem dowodzą, że zużycie węgla jest u nas wyższe niż w innych krajach, a niekiedy wyższe niż przed wojną, co świadczy o niewykorzystanym jeszcze marnotrawstwie węgla.

W szczególności przyczynami złej gospodarki są:

- 1) brak własnej klasyfikacji węgla krajowych, co uniemożliwia należyty dobór węgla dla każdego odbiorcy;
- 2) używanie niewłaściwego pod względem klasy i asortymentu węgla dla różnych celów technicznych i opałowych;
- 3) brak należytej aparatury kontrolnej w kotłowniach i innych urządzeniach zużywających węgiel;
- 4) brak należytej obsługi kotłów i palenisk;
- 5) niestaranne magazynowanie węgla, które doprowadza do strat substancji węglowej;
- 6) brak należytego nadzoru nad urządzeniami ciepłymi ze strony kierownictwa zakładów pracy;
- 7) brak norm technicznych lub wskaźników zużycia węgla w przemyśle i innych resortach gospodarczych, a także norm opałowych we wszystkich resortach;
- 8) brak należytego premiowania palaczy kotłowych i piecowych z tytułu uzyskanych oszczędności węgla;
- 9) brak sprecyzowanej polityki ogrzewniczej w zakresie opał domowego, a w szczególności wytycznych w zakresie projektowania i eksploatacji urządzeń centralnego ogrzewania.

W celu osiągnięcia oszczędności węgla w gospodarce narodowej, niezbędnej dla realizacji planu oszczędności materiałów i finansowych, określonych w planie 6-letnim, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

A. W zakresie bilansów węgla.

§ 1. 1. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa do:

- 1) opracowania w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. projektu, a Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) do ostatecznego ustalenia klasyfikacji węgla polskich według klas i sortymentów,
 - 2) opracowania do dnia 31 grudnia 1950 r. planu wydobycia węgla na 1951 r. według ustalonej klasyfikacji.
2. Ustala się, że po dniu 31 marca 1951 r. wszelkie bilanse węgla i przydziały dokonywane będą według przyjętej klasyfikacji.

B. W zakresie oszczędności węgla w paleniskach kotłowych.

§ 2. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania do dnia 1 grudnia 1950 r.:

- 1) zarządzenia o obowiązku wprowadzenia pomiarowej aparatury kontrolnej w kotłowniach, w zależności od typu i wielkości kotłów;
 - 2) zarządzenia w sprawie doprowadzenia do stanu używalności oraz zainstalowania nowych urządzeń wpływających na oszczędnościowe zużycie paliw w kotłowniach;
 - a) do dnia 15 grudnia 1950 r.;
 - 3) wytycznych co do stosowania różnych klas węgla w zależności od typu paleniska.
2. Szkolenie i przeszkalanie palaczy kotłowych powinno się odbywać na zasadach, określonych w zarządzeniu

Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 września 1950 r. w sprawie doszkalania i szkolenia palaczy kotłowych.

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Ciężkiego do opracowania harmonogramu uruchomienia pomiarowej aparatury kontrolnej w kotłowniach i do przedstawienia tego harmonogramu w terminie do dnia 25 lutego 1951 r. Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia.

C. W zakresie oszczędności węgla w przemyśle poza zużyciem kotłowni.

§ 4. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. zarządzeń (wytycznych):

- 1) w porozumieniu z Ministrami Górnictwa i Gospodarki Komunalnej — w sprawie klasyfikacji pieców gazowniczych i najwłaściwszych typów węgla do odgazowania;
- 2) w sprawie właściwych typów czadnic i najodpowiedniejszych gatunków węgla do stosowania w czadnicach;
- 3) w sprawie energetyki przemysłowej i zużycia ciepła odpadkowego.

§ 5. Zobowiązuje się wszystkich ministrów resortów gospodarczych do opracowania w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. technicznych norm zużycia paliwa umownego do celów technologicznych na bazie nowej klasyfikacji. Normy te powinny być wzorowane na normach, wydanych przez Ministerstwo Górnictwa dla przemysłu węglowego.

§ 6. Używanie koksiku do niektórych celów technologicznych przemysłu powinno się odbywać zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 października 1950 r. w sprawie wykorzystania koksiku z koksowni i gazowni.

D. W zakresie opał.

§ 7. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do:

- 1) przedstawienia w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. projektu norm opałowych obowiązujących wszystkie resorty dla budynków budownictwa ogólnego;
- 2) do wydania w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. wytycznych co do budowy i projektowania centralnych ogrzewań.

§ 8. Zobowiązuje się wszystkich ministrów do wydania zarządzeń w sprawie stosowania przez podległe im jednostki instrukcji dla palaczy centralnych ogrzewań, opracowanej przez Ministerstwo Górnictwa. Instrukcja ta powinna być wywieszona w kotłowniach centralnych ogrzewań.

§ 9. Polska Agencja Prasowa rozpowszechniać będzie w prasie popularne artykuły o oszczędnym paleniu w piecach domowych, opracowywane przez Ministerstwo Górnictwa.

E. W zakresie magazynowania opał i szkolenia nadzoru.

§ 10. 1. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa do opracowania w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. projektu, a Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ostatecznego zatwierdzenia wytycznych w zakresie magazynowania węgla kamiennego oraz wszystkich ministrów do stosowania tych wytycznych.

2. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa:

- 1) do spowodowania wydania zbiorowej pracy o oszczędności węgla, zawierającej techniczne wytyczne gospodarki węglem z punktu widzenia oszczędności. Praca ta powinna być przedstawiona do druku w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r.;
- 2) do organizowania kursów dla instruktorów i kontrolerów gospodarki cieplnej z tym, że pierwszy kurs powinien być zorganizowany w IV kwartale 1950 r.;
3. W przedsiębiorstwach i zakładach należy utworzyć stanowiska energetyków ciepłych na zasadach, ustalonych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 11. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. zarządzenia o premiowaniu palaczy za oszczędność węgla.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz